

CONVINGEREA

ZIAR INDEPENDENT

Munsi
Clasa și
Dreptate

Director Proprietar
ALEXANDRU GHENCEA

Anunțuri:
Mica Publicitate 2 Lei cuvântul
Mare după învoială

Redacția și Administrația
Fundătura Boulevard No. 15
— TARGOVIȘTE —

Abonamente:
200 lei anual

Vânzătorul

Prietenia a fost inventată de Cădat și vândută de Iuda. Prietenia e cea mai afântă și prețioasă virtute între oameni: ea o mai scumpă de cât Patria și mai sublimă de cât mama! Un prieten adevărat e 'n stare să meară pentru cel'alt. În timpurile noastre, mănijite de sânge și de alcool: prietenia e o condiție a făraiciei, e puiul golăș al viciei... Când ai un prieten bun, ai pe Dumnezeu lângă tine; când ai un prieten viciean și fătaric: tu, ești ursit împre vnzare.. și piața e largă, mușterii sânt mulți. Iar vânzătorul strigă: „un suflat de vnzare!”.

Am avut un prieten în Brănești Dâmboviței, comuna mea natală, el se chema: Ion Belciug Chelaru. Eram un credincios orb al lui, cuvântul lui era pentru mine un mormur de slavă, un cântec de Isvor argintiu!... În sambetul lui lumina o lară! Am crezut mult și adănc în prietenul meu.

Dar într'o zi, Belciug m'a vnzat: era în ajunul Săntelor Sărbători ale Nașterii Domnului. Prețul vnzării a fost trei sute de lei pe care mi l'acrea pentru o mărturie: l' a dat altui și Iuda a 'nvilat în el m.

La grozava știre: sufletul meu a fost doborât și trupul meu s'atârât de frica necunoscutului. Ceva mai târziu, vânzătorul s'a înut de gât cu cel care voia să mă scidă: au jucat, au băut au cântat și au uriat înhorător și prelung ca șacalii tarbași... Învingându-l cel mai meșter frate al lui Iuda!

În sufletul meu s'ant abonda și s'ant bolăvănă, s'ant simțal și s'ant al vânzătorului nemilos, s'ant călți lui de lap, care vor

să rupă din carnea mea! Vedeti, dar, că Iuda cămătarul, trăește azi: are cântarul lui special, te cântărește, te drămuește și te vinde fără căință și fără re-mușcare! Femeia lui Belciug, dă cu cărțile pe la bobărese să vadă cât îi mai trăește bărbatul! O, femeie nu te teme! N'ai să-l pierzi! Vânzătorii trăesc totdeauna; au uneltele lor pentru tortură: au otravă, au chib, au crocea pentru răstignire!

Copiii, copiii voștri numai să nu fie adăpați cu această otravă care ucide lumea! Sărmană mamă, i'ați bdețelul tău cel bu-dalac și frumos în brațe și în-vață l' legile lui Dumnezeu și legile Prieteniei!

Spune-l să nu vndă pe er-ginții lui Iuda: nici prieten, nici ogorul strămoșesc și nici drapelul Patriei s'inte! Fostul meu prieten, s'a răcorit acum: el a stins candelă din sufletul meu și făcila din mâna lui, pe care i'o aprinsesem pentru anulul dramarilor noi. Dumnezeu e departe de el și zadarulc voia striga: „întoarce-te spre pocăință!” Arginții lui Iuda fierb în clocot în sufletul lui și cleștele cămătarului e roșu, silităie! și când te strânge în el, toată viața s'a stins!

Îi văd lăsalinea mea pe Belciug! el mă 'ntrebă: „un singur suflat ai avut?”. Eu îi răspund s'os: unul singur, m'ai ce să mai vinzi!

Îi văd, îi văd! Are m'ai un groase și noduroase de puternic călău: cu aceste măloi va apara uscalta chină: și cu ea lui va rupe carnea și-mi va slărâma oasele.. Zadarulc voia striga, zadarulc voia cere ertare; eu voia pler!..

Îi văd, îi văd și noaptea și ziua: are ochii înflăcârați ca două puncte de foc care fierb în scântel, care se 'ntind până la mine ca doi șerpi cu limbile folgerătoare, care vor să mă ardă și să mă prefacă în cenușe.... Dar mă apar contra vânzătorului meu: chem pe Dumnezeu, strig Ingerul meu și fug.

Vânzătorul e fericit acum, dar cel vndut și-a luat inima 'n dinți: stingher, amarât și umilit, urcă pripoarele mântuirii și cu ochii țintuși spre cer, așteaptă loceafărul de ziua să-i răsără mântulor și slânt!.. A plecat cel vndut fără speranța să mai revie!

Puține vânturi calde au să-l mângăie și multe vifore au să-l lovească! Bucurați-vă, vânzătorilor! Ați pustiit altarul de rugă, de bine și de înțelepciune.

Neo Dallochin

Concursurile de frumusețe

Ziarul „Universal” organizând un concurs de frumusețe, a ales pe cea mai frumoasă „domnișoară din România”, pe care a trimis o la Paris, ca să concureze pentru titlul de cea mai frumoasă „domnișoară din Europa”. În țara noastră nu au mai fost până în prezent asemenea concursuri. Asta este un semn că, am început să ne occidentalizăm.

Lacru desprî care ne mirăm, este că, atât în orașul cât și din județul nostru, n'a concurat nici o domnișoară. De ce oare? Vedem prea bine că, atât orașul cât și județul nostru posedă destule domnișoare frumoase; care dacă ar fi concurat puteau fi alese cu siguranță.

Pentru care motive s'or fi eschivat „dudale” județul nostru de la un asemenea motiv? Au crezut poate că e ceva înjositor. Foarte rău dacă s'a fi gândit acolo. Atât pentru dăneala, cât și pentru județul nostru, ar fi fost

o onoare, în timpurile de astăzi, când frumusețea preocupă pe oricine. Dar totuși, trebuie să le credem. Fiind primul concurs de felul acesta în țara noastră, sperăm că, pentru a doua oară se va remarca și județul nostru cu frumusețile lui.

— d. tr. —

Va'oarea energiilor pozitive

În politica, în finanțe, în cultură etc., pe zi ce trece, vedem învindu-se șampioni aproape normal diatre fii de țară și muncitori, născuți în cine știe ce sat de păduri ori subsoluri de cizmarie provincială!..

Cei din casa boerască de când au pierdut privilegiul utopic „că se nasc învățați”, se tăvălesc într'o modică de calcule ciocite, produse ale unor creeri anchilozate și atrofiate

La noi în țară, ca și în apus, se văd triste spectacole, cari în principiu dovedesc că viațarele vechi ale boermei, constituesc contingente de oameni fără căpătâi, leneși și excoeci.

Vezi căte o maimuță în vârstă de 50—60 ani, tunsă, vopălită și despotiată ca femeile din „Crucea de Piatră”. A perlatat 5—6 bărbați, pe care i-a scos la reformă financiară, morală și fizică, datorită vicilor, ridicată la rangul de „lasușiri nobile”; ea și-a pierdut pe la curse, prin Bar-ari, prin cluburi... ultima resursă din toată averea moștenită; și acum ea cârți de viață prin care anunță pe „princeau” o vezi flirtând pe la locuri, unde cu un pitigăit în franțuzeste, se clipește căte un permis de scutire de vamă, ori tărecu uaci parcele de pădure sau de teren petrolifer, înainte cu preț de nimic din averea statului.

Alexandru Arnetă

Academia Romană București

Primărie fără politică

Orașul nostru, fiind condus în mod deosebit, de oameni care au avut grija publică, nu pentru binele lui, a rămas unul din cele mai năpâstuite.

Străzile sunt murdare într'un hal de neînțelegere. Toamna când ploaia, noroiul e nesfârșit, iar primăvara când se topește zăpezile, străzile sunt inundate, de e imposibil pietonului a circula. Piața nu se curăță nici o dată de către cantonierii primăriei. Unsoiul ce rămâne de la căruțe, se preface în bălegar, care, grație Sărbilor ca-l ridică pentru trebuințele lor, de nu: a-lunge a se face și a fumega, răspândind un miros insalubru. Pe lângă zidul Mitropoliei, stau înaltă, enorme gămezi de gunoi și alte murdării, care răspândesc un miros infect. De ce se tolerează a se arunca toate acele murdării în centrul orașului? Care este ocazia sărbătorii noastre? Lătră din mii local pieși, care nu se curăță cu ani? Despre mormanele de gunoi, care lanțuiesc pe străzile mai doznice, nici nu mai vorbim.

Cu feini de conducere, pe care fa avut comuna noastră până acum, nu mai merge. La primărie nu trebuie politică. Trebuie gospodărie și muncă incasă, a scăpa acest biet oraș din mizeria în care se află.

Să se cunoască primăriei, un om, care vor, să-l rămână numai năpâstuit, alături de istoricul nume ce-l are Târgoviștea. Odată intrat pe via primăriei, să-și lăpăde cămășa politică. Cu cinstă și dreptate, să mânăscă banul comunității, pe care bietul cetățean, îl plătește cu vârf și îndesat; să-și plătească cu vârf și îndesat; să-și plătească cu vârf și îndesat; să-și plătească cu vârf și îndesat.

Așteptarea e cum înțeleg. Generație după generație a trecut; dar Târgoviștea tot în mizerie a rămas. Așteptă toți cu anul, să se mensescă și să nu mai îngăduie nelegiuirile ce s'au petrecut până acum.

Avem speranța că se va găsi și în acest oraș, oameni care înțeleg cămășa și să-și plătească mai multă muncă de ei.

Dacă și cei care vor veni, vor fi tot așa de săi ca și predecesorii lor, atunci este un somn durabil, prin care se amână că Târgoviștea e blestemată.

Totăși să sperăm că nu va fi așa. Urma alege, vorba românilor.

Vom mai reveni...

T. Dumitrescu

O noapte într'un Variete-Tavernă

Fris numărul de față „Convigerea”, începe publicarea a o serie de anchete facute recent, cu un singur scop: *Discutarea moralității.*

Vom cere ca amănunțit, acolo unde imoralitatea își are cuib și nu vom detarma până nuva fi radicală fecundă.

Ne asumăm această grea sarcină, cu atât mai mult, cu cât știm că publicul cititor ne va da sprijinul său, necondiționat.

Prima anchetă s'a făcut la un local de noapte și-o redăm mai la vale.

Localul

Vă e greu să-l găsiți? E destul să vă spun că, după ce ureați 15—20 trepte, dați într'o aală din care intrați direct în localul de consumație. Dară mai adaug că are și foisor în față, față alba la sigur.

Ma prezint la o oră nu prea târzie. O duhoare înăbușitoare de noaptea te isbește de cum intri, ceace-ți face o impresie destul de proastă. O murdărie de neînchipuit este depusă pe ocaune, mese, pereți, iar dufumeaua denigur că nu a fost spălată de când a fost pusă.

Înăuntru, o fumărie ce-ți reaminteste de o zi ceoasă de toamnă.

Când te gândești ce tavernă murdă și căți tineri își are deșus câte un apreciazabil capital acolo!

La mese era un număr însemnat de Târgovișteni.

Orchestra fredonează un cântec caracteristic localurilor de noapte.

Câte-va artiști își distrează pastele cu câte un cuplet deocheat cântat fără nici o rușine. Se vede la mese oameni, cu o situație bine stabilită în autorajul ce-l are societatea mai depravat.

Vezi persoane în etate, cu oarecare înfărmățări fizice, ce-l face respingători dela prima vedere. Cu toate acestea artiștii gâncă în dășii cele mai bune găște de jumălit.

Curtenitoare, îl giugule și-l cărută chiar, fără rușina că sunt văzute de cineva. Iar el văzându-se băgat în seamă de acele lepădături, își deșert întreaga purgă până la fund, de a lor slabiciune știe să profite patronul, care vinde toate mărfurile cu triplu preț.

Cele 6 tipuri

Scribit de cele ce văzusem în acel local, voiam să plec, dacă nu-mi atrăgea atenția 6 tipuri. Să fie fiecare la câte o masă având fiecare partenerul lui. Făcea chef acel derbedel, ca a doua zi să-și transforme intestinale la coarde muzicale, care să cânte cântecul fetei.

Întreb chelăru: ce meserie au și de unde sunt? Mi se răspunde că sunt șoferi și sunt veniți din București expres, să facă chef. După felul mîștător care se purta și după gradul de beție la care ajunseser, eu era greu de prevăzut, că se va întâmpla ceva.

SCANDALUL

Unul din cele 6 tipuri care era într'o stare de beție mai înaltă, aruncă conținutul paharului peste cap, aruncându-l exemplar și cel cincii. Paharul usca — care-l aruncase cu totul — lovește o persoană, înaf. public, membru fondator al aceluiași tavernă.

Acel înținos, simțindu-se jenat, — cum era și firesc — sare pe de la masa celui cu pețina cerându-l scoteala.

Aceia, cu toate că era vinovat, răspunde pe un ton ironic, cea ce face pe funcționar din nefericire pentru el să se lrite făcând scăpați a pumnul, se adreșar. Dar tipul alături l-a trebuit, că unde mi-l ia la o serie de palme, că și cu amestec numai că priveam. Si ca să pună vârf intervine bălatul unui cunoscut cofetar din localitate, un valoros edec al aceluia local, dar val de pielea lui ce a pățit. Cred că-l va rămâne ca amintire acel pumnul, expediat cu măestrile care l'a lăsat năuc.

Văzându-se înecasator, el, vechi și statornicul clienți al localului s'au dus la patron, să-l ceară ocrotire. Patronul ne fiind probabil dispus, a delegat pe fiul său, dându-l „sănta misiune” să răbune „mărdăria” primită de prietenul lui. Dar scoteala nu s'a potrivit. Ce folos că s'a repezit ca o bombă, cu toată puterea celor 25—26 ani, plus scurtul dar îndesatul corp.

Dar val' ce disproporție între ce a dat și ce-a primit. Acea grădina de pumnul, o va ține multă vreme, nu numai el ce a primit-o, dar și acei ce au fost martori oculari.

De remarcă că, în local era un însemnat număr de târgovișteni, dar la această bătălie au rămas cu toții tablou. Slavă Domnului, erau printre ei persoane, care cu altă ocazie, dăduse dovadă de „bun apărător al pielei”.

...Când intervine patronul

După ce se retrage fiul patronului care a avut trista inspirație de a se amesteca acolo, unde nu cunoștea maxime viteze, totul părea a se fi înaltit.

Cele 6 cinoce tipuri, cu șepile îndesate pe ochi, cum au s'ar fi întâmpinat oimic, continua chelul mai departe, și poate nu s'ar fi mai întâmpinat nimic dacă nu intervenea ogriolosul patron.

Că un tigru ce-și vede pulul în perleci, cu o vână de bou în mână și cu părul vâlvoi, se repede la cel mai din față bufetului, din care repezeliune, reușește să trogă înăuntru 2 șoferi.

Văzându-l înăuntru, lacule așa și la corp al croi cu vâna. Văzând cum o începuse predeam că la furia lui va și să sature pe acel derbedel, de-a mai produce scandaluri. Dar cred că la fost prima bătăie primită în odăvărata întelea al covăntului. Il voi ține multă vreme miște pe acel șofer înalt, alăbănog, care avea o viteză de lăvidiat în a mîștii pumnul.

Cei rămași în local, crezând că tovarășii lor sunt în pericol, la câte o masă și se repede în așa pe unde fusese trași țevăși, făcându-l să se deschida fără multă ezitare.

Odată deschisă o'vălmășală de seducție. Văi mesale cum s'ocară de parcă sunt cu arși la articolele bibliotecale de peșci, răspândite un zăgănit laborant.

Din aceeași înțebare s'a ales bătaul cel: funcționarul, bălatul cofetarului, petromil, fiul și prietenul doi șoferi.

Văzând că nu poate să mai stea, se dan jos toți șoferii și se arc în mână. Era timpul că tocmal s'ocară și a scrierilor ce orap care venise și el... a trăsă și după scripșeri.

N'a apăsă de căt să se agățe de

ce de-o arși a mîștii, dar se dan aruncăși cel-colo, iar șoferi și se dan ocupăși de drum.

Văzându-se singuri Târgovișteni, mai priad viață și încep să se ocupăște siccare mizeria de puterea de războiță a celor primii 4-lăcaștori.

FINALUL

O tăcere mormântală domnea în întreg localul. Mai toți clienții se pleacă.

„Artilectele”, sau încep să se ocupă care se care la locul ei, fiad și acum sub imperiu groazei. Drodată, cea ce scoală „măntăiești” căi va pași până în oaltăși trase o palmă de război localul, zicându-și: „șra! a drăneli și multe alte poverăli, numai din prieten ta s'a întâmpiat asta”. Ce-a pălămită ca să nu se lase mai pe joacă și da și ea una.

Din palmă, în palmă, ajunge la o ciufală strășnică. Ambele își rup și se bruma rochițe ce au pe ele, rămânând numai în combinașoane. Cu mare greutate au fost despărțite, de colegile lor și iar înțurăturile au continuat între ele până când care locala în dos, un mai auzca pe cea rămasă în local.

Ar fi de dorit, ca aceste amestecări să nu mai existe, de aceea stragem oteaștia organelor polițienesci, să-și facă în deajuns datoria, fiad la folosul întregel societății.

NIKIL-VICA

În numărul viitor: O anchetă în „Creștăntema”.

Funcționarii comerciali

Nu-mi place și este în mîștii de concepțiile mele a critica pe alții dar cea ce mă face să scriu, aceste rânduri, este mîștii airea amară și dureroasă ce-am resimțit-o când-am văzut cu proprii ochi, negustorii, a căror viață a fost închinată, mîștii și cinstei.

Negustorii, care și-au construit cu îndobărită înțebă a oportunități morată și materiale, printre cele mai bune ale acestui oraș, aduși la bara justiției, învinuși fiind de unii funcționari comercați în frunte cu Bogdanovici, că s'a contravenit la legea regăzului Dominical.

Nu este bine funcționarii comercați orace la țară, și să-și vă că numai grație virtuților acestor negustorii d'voastră să-ți aicea unde sunt, și să-și vă aminte, că să-ți aicea unde sunt, va dat primele lecții în bărbăție pe care v-ați a les-o și depe carei trăiți.

Prin procedurile d'voastră, de parte de a se întrevădea o căt de mică recunoștință, față de acela depe urașă cărua trăiți, dar aruncați chiar mîștii d'voastră dintr-o dată și care dac s'au

și povara. D voastră care va străduiți veșnic să câștigați, prin lege dreptul de a munci cât mai puțin.

Ca ocupăm al acestei Țări și mai presus ca bun român, dorim din tot sufletul meu, între toate clasele sociale, ca prin muncă, cinste, pace și bună înțelegere: fericirea scumpel noastre Români.

Prin urmare sper și cred că aceste rânduri care vizează pe unii funcționari comerciali, de parte de al săpăra, îi va face să-și aducă aminte de adorarea lor, menire care constă în a ajuta, cu toată dragostea, cu tot avântul lor liberesc pe negustori a căror situație astăzi, în urma crizei în care se zbate comerțul în genere este mai mult ca precară.

Citesc din Făgăraș

Sfârșitul pământului

În urma știrilor apărute în gazetele cotidiene, despre fenomenul din ziua de 4 Februarie a. e. populația orașului nostru, a fost cuprinsă de o panică groasă. Peste tot au auzit decât: se scufundă Pământul. Cel mai slab de înțeles, erau pierduți cu totul. Alții mai curajoși, susțineau într-una: vedeți-vă de treabă, astea sunt fluturci. Dar ei se ripostează:

— Ce brăcuri; când de atâta timp se spune prin cărți că, în luna Februarie va fi sfârșitul Pământului. Și acum iată că a scutit timpul.

— „Ei și dacă o fi să mori, tot ai să mori odată. Și ca să nu ne pară rău când om muri, hai să facem un chef, până când n'o scufunda Pământul. Nimic nu se mai ocupa de altceva decât de scufundarea Pământului.

— Să-l de atâtea discuții, fără nici un rost, amplecat spre casă să găndim: mă la straznic fenomen, ce era așteptat de toți în țară. Boudată îmi veni la ureche, strigătele unei femei, care se certa cu bărbatul său.

— „De unde vii în hal acesta? Bine! mori?”

— „Iată-l în hal, că tot se scufundă Pământul, să știu că am trăit. Or te-am știu că se scufundă Pământul?”

— „Oare mă în te ei după toate minciunile, nu vezi că nu avem nici țară de foc?”

— Taci nevastă din gură, ce hai ținem cu țânzele, se scufundă Pământul.

Picior răzând și vorbind singur. Bieții savanți, pentru ce-și conștientă el, toată viața lor/ Să se lățească și făcăți mincinoși de toți. Bieții cari nu sunt în stare a le înțeleg toate spusele.

Datoria noastră, a celor care nu cu ostem, este să așteptăm în totdeauna, fără să ne agităm, sau să disperăm. Sosit acasă, mă apucai să răstoarc o guzeră și celind, cu gândul mai mult la scufundarea pământului, m'a forat somnul, și deodată fusei transportat într'un vis. Se făcea că pământul a început să sângue, iar casele se dărâman. Lumea fugea și țipa. Deodată mă pomenii trântit jos. Când deschid ochii și privesc în jurul meu speriat, văzui că, alunecasem după scaunul pe care ședeam pe parul de alături. Nu mai puteam de bucurie că, visul nu a fost realitate. Incepu a râde și fără să mă mai gândesc la nimic, mă arunca în brațele lui „Morfeu...”

T. D.

ROMÂNIA

Corpul Portărilor Trib. Dâmbovița
Publicațiune de Vânzare

În baza adresei D-lui Judecător al Ocolului Mixt Târgoviște nr. 11.901 din 1928.

Se aduce la cunoștință amatorilor că în ziua de 13 ale luni Februarie anul 1929, orele 10 dimineața și următoarele se va vinde cu licitație publică în oborul de săptămână din orașul Târgoviște, averea mobilă a debitorului Ion N. Niculesc, din comuna Coleni Județul Dâmbovița, care se compune astfel:

1) Un cal la păr murg, de talie mică, coama în stânga, în etate ca de 8 ani.

2) Un camion pe osii de fier, pentru un cal, în stare bună, cu un leagăn de lemn, pe barcuri.

3) Una gură de ham de piele, în stare veche.

4) Un dulap de lemn, vopsit culoare roșu, în stare veche.

5) Un culăr de lemn, vopsit culoare roșu, având dimensiunile 1 m. l lung 0.50 m. înălțimea și 0.25 cm. lățime, în stare veche.

6) Una oglindă de perete, cu ramă de lemn, cu dimensiunile 25-15 c. m., în stare veche.

Averea proprie a debitorului Ion N. Niculesc, din comuna Coleni Județul Dâmbovița, ce se vinde după cererea și răspunderea Creditorului M. Stelantz & I. Hoffman, din Târgoviște, strada Colonel Bărbuț de suma de lei 1750, capital cu procent de 12% pe an dela 15 Maiu 1927, data prezentului cambiei până la achitare, plus lei 300 cheltuieli de judecată, sume ce are de primit sus numitul creditor, pe baza cărți de judecată comercială nr. 281/927, a judecătorului ocolului Mixt Târgoviște rămasă definitivă și investită cu formula executorie.

Se publică spre generală cunoștință a tuturor amatorilor.

Doc. nr. 610/927

Șeful portărilor V. Rizescu

Secretar, C. Floroiu

nr. 2720

1927 Ianuarie 29

ROMÂNIA

Corpul Portărilor Trib. Dâmbovița
Publicațiune de Vânzare

În baza adresei D-lui Prim-Președinte al Trib. Dâmbovița s. l. nr. 22626 din 1928.

Se publică spre generală cunoștință că în ziua de 18 ale luni Februarie anul 1929 orele 10 dimineața și următoarele, se vinde cu licitație publică în comuna Râșvad Județul Dâmbovița la domiciliul debitorilor: Ion S. Bălaja și Elena Ion S. Bălaja, următoarea avere mobilă:

1) Una mașină de cusut, marca „Singher” 31 și 32, mază mare l. 309665.

Averea proprie a debitorilor Ion S. Bălaja și Elena I. S. Bălaja soți, din comuna Râșvad județul Dâmbovița ce se vinde după cererea și despăgubirea creditorului Societatea pentru comerțul pentru mașini de cusut „Singher” Bourne & din București prin reprezentanții legali, de suma de lei 13.900, capital cu procent de 12% pe an, dela 11 Iunie 1927, data scadenței cambiei, până la achitarea, plus lei 1.400 cheltuieli de judecată, deosebit cheltuieli de executare și timbrele sume ce are de primit sus numita creditoare, pe baza cărți de judecată, cu nr. 3431/927, pronunțată de judecătoria Ocolului II Urban București, investită cu formula executorie la nr. 421/928.

Se publică spre generală cunoștință, a tuturor amatorilor.

Doc. nr. 114/928

Șeful portărilor, V. Rizescu

Secretar, C. Floroiu

nr. 2704

1929 Ianuarie 19

ROMÂNIA

Corpul Portărilor Trib. Dâmbovița
Publicațiune de Vânzare

În baza adresei D-lui Judecător al Ocolului Mixt Târgoviște nr. 20374/928

Se aduce la cunoștință amatorilor, că în ziua de 18 ale luni Februarie anul 1929, orele 10 dimineața și următoarele, se va vinde cu licitație publică la domiciliul debitorului: Nicolae Burles și Maria Burlan, din comuna Râșvad de Sca Județul Dâmbovița, următoarea avere mobilă.

1) Una mașină de cusut, marca „Singher”, Serie J. 4057550.

Averea proprie a debitorului Nicolae Burles și Maria Burlan, din comuna Râșvad, acost județ, ce se vinde după cererea și în despăgubirea creditorului Societatea pentru comerțul de mașini pentru cusut „Singher” Bourne & din București, prin reprezentant legal, de suma de lei 10.000, capital cu procent de 12% pe an, dela 17 Februarie 1928, data întentării acțiunii, până la achitarea, plus lei 1000, cheltuieli de judecată, deosebit cheltuieli de executare și timbrele, suma ce are de primit sus numita creditoare, pe baza cărți de judecată nr. 120/928, a judecătoriei Urbană Ocol. 3 București, rămasă definitivă și investită cu formula executorie.

Se publică spre generală cunoștință a tuturor amatorilor.

Doc. nr. 453/928

Șeful portărilor, V. Rizescu

Secretar, C. Floroiu

nr. 2711

1929 Ianuarie 1929

CONVOACARE

Comitetul societății Victoria a convocat adunarea generală pe ziua de 3 Februarie a. c. și reprezentându-se numărul de membrii cerul de statute s'a nămintat pentru Duminică 10 Februarie când se va ține cu ordin număr de membrii prezenți.

Data de seamă a conștințării și alegerii a 3 membrii carior este la sorți: Al. Panaitescu, Ștefan Ionescu și L. Negoescu.

ROMÂNIA

Corpul Portărilor Trib. Dâmbovița
Publicațiune de Vânzare

În baza adresei D-lui Judecător al Ocolului Rural Târgoviște nr. 32406 din 1928.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 13 ale luni Februarie 1929 orele 10 dimineața și următoarele se va vinde cu licitație publică, la domiciliul debitorilor: Gh. D. Groșescu și Ion D. Groșescu, următoarea avere mobilă:

1) Un vas de lemn ștejar, legat cu opt cercuri și o sârmă, în capacitate de 50 dal., plin cu țulcă, recolta anului 1928, țaria 28 cenți,

2) Un vas idem, legat cu opt cercuri de fier, în capacitate de 22 dal., cu un conținut în el, de 15 dal., țulcă, același țarie și recolta, această avere fiad a debitorului Gh. D. Groșescu.

3) Un cazan de aramă, pentru fabricant țulcă, în capacitate de 13 dal., complet cu toate accesorii lui.

Averea proprie a debitorilor: George D. Groșescu și Ion D. Groșescu, din comuna Râșvad, acost Județ, ce se vinde după cererea și în despăgubirea Creditorului Banca Populară din Târgoviște din comuna Gura-Ocaltel de suma de lei 15000 capital cu procent de 12% pe an, dela 15 Maiu 1928, data prezentului, până la achitare, plus lei 1050, cheltuieli de judecată, deosebit cheltuieli de executare și timbrele, sume ce are de primit sus numita creditoare, pe baza cărți de judecată comercială nr. 159/928, a judecătoriei Ocolului Rural Târgoviște, rămasă definitivă și investită cu formula executorie.

Se publică spre generală cunoștință a tuturor amatorilor.

Doc. nr. 724/928

Șeful Portărilor, V. Rizescu

Secretar, C. Floroiu

nr. 2741

1929 Ianuarie 29

Magazin de Coloniale

Constantin Gh Ceanacas
Strada Ellade Rădulescu.—Târgoviște
vinde cu prețuri foarte
convenabile

